

**[Landbrugsministeren.]**

Jeg ser af den Skrivelse, som vi har faaet fra 40 Sognefogder i Sønderjylland, som kun har været 1 Dag om at bedømme det foreliggende Lovforslag, og som straks har været rede til at anbefale det, at de samtidig udtaler den allerskarpeste Fordømmelse af den anden Kriselov, der blev gennemført af Venstre i 1927—28. De skriver nemlig til Slut, at Erfaringerne har vist, at disse Laan til Driftslaaneforeninger i Henhold til Lov Nr. 97 af 31. Marts 1928 til Dels er ydet paa uholdbart Grundlag og uden Forbindelse med en økonomisk Sanering, i Særdeleshed under Hensyn til det solidariske Ansvar.

Ja, for os andre, som havde en anden Anskuelse end Regeringen og Flertalspartierne i 1927—28, er det jo tilfredsstillende, at det i Løbet af 2 Aar har vist sig, at vor Opfattelse var rigtig, og jeg glæder mig derfor over, at Partiet Venstre nu er kommet med et Forslag, der i Princippet anerkender vor Opfattelse fra 1927—28 om, at Staten bør have en Risiko overfor en saadan Udlaansvirksomhed til Nedbringelse af Landbrugets Gældsbyrde, men Forslaget maa ganske vist omkalfatres ganske betydeligt, der maa indføres Bestemmelser, der dog i nogen Grad sikrer, at Pengene ikke bliver smidt ud af Vinduene, for ellers er jeg bange for, at der skulde ske et meget stort Mirakel her i Verden, hvis vi nogen Sinde skulde se hverken Rente eller Afdrag eller Hovedsum komme tilbage. Og en saadan Kovending, et saadant Panterspring, om jeg maa bruge det Udtryk, er jeg i hvert Fald ikke rede til at tage paa dette Tidspunkt.

**Ordføreren for Forslagsstillerne (Madsen-Mygdal):** Jeg beklager, at jeg ikke kan udtale nogen Tak til Landbrugsministeren for hans Stilling til Lovforslaget, alene af den Grund, at det ikke forekommer mig, at han har gjort Rede for sin Stilling, saaledes at Tinget her kan være klar over, hvorledes han agter at forholde sig overfor Lovforslaget.

Den højtærede Landbrugsminister begyndte med at udtale sin meget store Glæde over den mægtige Omvendelse, der har fundet Sted indenfor Venstre — det var som et Panterspring, sagde den højtærede

Minister, en lebendig Kovending, og Landbrugsministeren havde mange andre saadanne ganske morsomme Udtryk. Men det forekommer mig ikke, at Landbrugsministerens Tale var en Bekræftelse af det gamle bibelske Ord, at der er større Glæde over een Synder, der omvender sig, end over 10 retfærdige, som ikke har Omvendelse behov — i hvert Fald var Glæden isprængt ikke saa lidt Bitterhed. Jeg skal nu slet ikke inklade mig paa at diskutere, hvorvidt vi har omvendt os eller ikke. Jeg kan i hvert Tilfælde sige, at det, vi har omvendt os til, ikke er det Standpunkt, som den højtærede Landbrugsministers Parti stod paa i 1927—28, da vi sidst drøftede disse Forhold. Der er endda en meget betydelig Forskel ogsaa rent principielt. Jeg finder imidlertid ingen Anledning til at fremdrage det her, jeg ønsker at se et Resultat af Lovforslaget, og hvis det ikke fremsættes fra anden Side, er der ingen Grund til at komme ind paa de principielle Uoverensstemmelser, der var den Gang, da nu heller ikke Landbrugsministeren har omtalt dem. Dernæst sagde den højtærede Landbrugsminister, at den Lov, der blev Resultatet af Forhandlingerne i Samlingen 1927—28, ingen Betydning har haft, og det er for saa vidt rigtigt, men naar den højtærede Minister følger til: for vi havde *desværre* Ret, kan jeg egentlig ikke forstaa dette „desværre“. Jeg tror ikke, man i det hele taget kan paastaa, at det skyldes det, om den ene eller den anden Part havde Ret, saa alene af den Grund er der slet ingen Anledning til at sige „desværre“; jeg vil hellere sige, at denne Lov kom *heldigvis* ikke til at virke, fordi Forholdene, umiddelbart efter at Loven var vedtaget, ændrede sig fuldstændigt, saa at der ikke blev givet Laan. Nu kan man selvfølgelig sige, at der *kunne* heller ikke være blevet givet Laan; ja vel, det kan man hævde, der blev altsaa faktisk ikke givet Laan, men desuagtet fik vi ikke de Tvangsakkorder og Konkursen, vi frygtede, og som Loven skulde forebygge, fordi, som sagt, Forholdene ændrede sig. Jeg maa derfor sige, at Landbrugsministerens Anbringelse af Ordet „desværre“ er uheldig, Ministeren skulde have sagt, at der kom heldigvis ingen Udlaan efter denne Lov af 1928.

Endvidere sagde den højtærede Land-